

Kapitalisme; groeien om te groeien. De ideologie van het kankergezwel.

De samenleving is in crisis. Financiële markten stortten in, banken gaan over kop, bedrijven sluiten, politici krijgen de zaak niet onder controle en houden krampachtig vast aan de macht,... De architecten van dit psychotische systeem landen met een gouden parachute, voor de overgrote meerderheid zal de landing harder zijn...Hoog tijd om de oorzaak van dit alles in vraag te stellen. Crises zijn een onderdeel van het kapitalisme aangezien er geen enkele logica achter de groei-en-winst-maken-ideologie van het systeem zit. Als een totalitair wezen is het steeds op zoek naar nieuwe markten en sectoren om de groei te waarborgen. Alles, de natuur, mensen, dieren worden als citroenen uitgeperst en hun waarde wordt afgemeten aan hun economische bruikbaarheid om vervolgens al dan niet op de schroothoop te belanden. Als een spons zuigt het kapitaal het leven en alle aspecten van het mens-zijn op. Wat overblijft is een zure, verrechtste en onmenselijke maatschappij. Enerzijds is de productiviteit van de mensheid nog nooit zo groot geweest als vandaag; anderzijds zien we dat de wereldwijde ongelijkheid nooit eerder zo schrijnend was. Kapitalisme is een systeem dat steunt op uitbuiting en dat slechts enkelen ten goede komt. Wat sociaaldemocraten en vakbonden ook mogen beweren, meer jobs en koopkracht zullen aan deze situatie niets veranderen. Het enige dat meer jobs en koopkracht kunnen bieden, is de mogelijkheid om langer en harder te werken en meer overbodige consumptieartikelen aan te schaffen. De saaiheid van het bestaan wordt even iets draaglijker, maar loonslaven zullen we blijven. Als we de 'vrije' markt niet fundamenteel in vraag durven stellen kiezen we de kant van een samenleving die steeds donkerder zal worden.

Vernietig het kapitalisme! We zijn klaar voor de vrijheid! Het komt er vandaag niet op aan het kapitalisme te hervormen, we moeten het voor eens en voor altijd vaarwel zeggen. De eindeloze pogingen van de politieke partijen en vakbonden om binnen de huidige economische orde veranderingen aan te brengen hebben geen zoden aan de dijk gebracht. Hun tactieken zijn verouderd en hebben vandaag geen enkele slagkracht meer. Bovendien hebben hun leiders er geen enkel belang bij dat het kapitalisme in vraag gesteld wordt. Ze houden hun basis in bedwang, anders verliezen ze immers hun belangrijke positie binnen het systeem. Wij vinden het tijd om de rekening te maken. We geloven niet meer dat een ander onze problemen wel zal oplossen. De verkiezingen van 7 juli zijn dan ook één groot lachwekkend circus. We kunnen enkel kiezen tussen veel kapitalisme of nog meer kapitalisme, tussen veel onderdrukking of nog meer onderdrukking. Het is tijd om onze levens zelf in handen te nemen!

Anarchisten organiseren zichzelf. Voor ons, anarchisten, is het niet naïef zich een wereld zonder kapitalisme in te beelden. Wat wel naïef is, is de hoop op een kapitalisme met een menselijk gezicht. Tijd om onszelf te bevrijden van vervelende systemen die ons vervreemden en verdelen. Tijd voor een antiautoritaire samenleving, vrij van onderdrukking en gebaseerd op vrijheid en solidariteit. We willen onze dromen over vrijheid en gelijkheid niet te koop stellen aan een wereld van consumptie en controle.